

הת (תל אביב) 73501-11-24 - אלכס מוסייב ע"י נ' תחנת משטרה - בני ברק

ה"ת (תל-אביב-יפו) 73501-11-24 - אלכס מוסייב ע"י נ' תחנת משטרה - בני ברק ואח'שלום תל-אביב-יפו
ה"ת (תל-אביב-יפו) 73501-11-24
אלכס מוסייב ע"י
עו"ד ירון ברזילי ועו"ד עמרי רוזנברג
נגד

1. תחנת משטרה - בני ברק
2. מדינת ישראל
בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו
[28.01.2025]
לפני כבוד השופטת ענת יהב
החלטה

בפניי בקשה להשבת תפוסים אשר נתפסו במסגרת תיק משטרתי (פל"א 283606/2023), שהוביל להגשת כתב אישום (ת"פ 30287-07-23), לאחר מתן גזר הדין שניתן ביום 13.08.23 (דוח הפעולה והסימון של סמ"ר מרדכי עמר, שם נתפסו המוצגים- צורף לבקשה)
כללי:

1. כתב אישום בגין התפרצות לדירת מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד הוגש נגד המבקש ביום 13.07.23, כאשר כבר בדיון הראשון, הציגו הצדדים הסדר לעונש. במועד זה ובגזר הדין ניתן צו כללי לשאר המוצגים התפוסים "לפי שיקול דעת קצין המשטרה" בכלל כך נרשם "המוצגים יושבו לבעליהם לפי החלטת קצין (טלפונים ניידים)".
2. ביום 27.11.24 הוגשה הבקשה שבפניי (למותב אחר), שם התבקש להשיב את התפוסים; טלפון נייד, כסף מזומן בסך של 1,220 ₪ וביגוד שנתפס מאת המבקש, לידיו. שם גולל ב"כ המשיב את התנהלותו מול היחידה החוקרת במטרה לקבל את התפוסים ואשר עודכן על ידי נציג הרישום בתחנה ביום 30.09.23, כי אלו הושמדו והכספים חולטו.
3. המבקש מתרעם לגבי פעולת קצין היחידה ודורש להשיב את התפוסים או שווה כסף להם לפי סעיף 41 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ"), שכן פעולתו הייתה ללא סמכות ובהיעדר החלטת חילוט של בית המשפט.

4. בתגובת ק. אח"מ ב"ב ר"ג, רפ"ק צחי איטח, שניתנה ביום 10.12.24, ציין כי פעלו בסמכות ועל פי החלטת בית המשפט בגזר הדין, אשר מסר לשיקול דעתו את ההחלטה מה ייעשה לגבי התפוסים, כולל הטלפונים ועל כן החליט כפי שהחליט. בנוסף ציין כי חלפו להם 45 ימים מאז מתן גזר הדין שניתנו לצורך הגשת ערעור על כל קביעה של בית המשפט בהחלטתו זו ובחלוף תקופה זו ומשלא הוגש כל ערעור, בוצעה החלטתו של הקצין (שניתנה ביום 28.08.23) ביום 01.10.23, כך שלא יכולה להיות למבקש כל טענה בנוגע להחלטת הקצין ופעולת היחידה החוקרת בהתאם לה.
5. לתגובה צורפה חקירת הנאשם מיום 09.07.23, משם ביקשו להצביע על כך שלנאשם לא הייתה כל תשובה מספקת לגבי המוצגים שנתפסו; טלפון (בעניין זה לא ארחיב) וסכום כסף- כאשר מילא פיו מים לשאה "מאיפה יש לך את זה?" ואמר "אין לי מה לענות" וכשהוטח בו "זה במקרה חלק מהסכומים שגנבת?" שתק (ש' 143-146).
6. ביום 12.12.24 ניתנה תגובה משלימה, משם עלה כי הטלפון הנייד של המבקש לא הושמד ועל כן הובהר שהוא יכול להגיע לתחנת המשטרה ולקבלו. לגבי סכום הכסף שנותר, חזר הקצין וציין שהנאשם מעולם לא אמר כי הוא שייך לו ויש להותיר את החלטת הקצין על כנה.
7. ביום 18.12.24, ניתנה תגובת ב"כ המבקש על תגובת המשיבה, שם ציין כי מוותר על בקשתו לקבלת הביגוד ומתרכז בסכום הכסף שחולט בניגוד לפקודת מטאר 14.01.45 ואין בהחלטת בית המשפט בגזר הדין כדי להקים לו סמכות לחילוט עצמאי למוצג זה (כסף), אלא "בעיקר למוצגים האסורים בהחזקה כמו סמים/נשק". לפיכך ובהיעדר סמכות, יש להשיב את הסכום שחולט בצירוף ריבית והוצאות שכר טרחה.
8. ביום 22.12.24 הוגשה בקשה מאת ב"כ המבקש, אשר ציין כי מועד הדיון שנקבע אינו מתאים ליומנו (מצוי בשירות מילואים פעיל) וביקש כי החלטת בית המשפט תינתן על סמך הכתובים בלבד. ביום 29.12.24 ניתנה אף הסכמת המשיבה למתן החלטה באופן הזה.
דיון והכרעה:
9. כבר כעת אומר, כי אינני מוצאת שיש למבקש כל סמכות להגיש בקשה המכותרת בכותרת 'החזרת תפוס', לאחר שניתן כבר גזר דין וההליך הסתיים. החזרת תפוס יכולה להיעשות בכל שלב שהוא עד למתן גזר הדין ולא לאחריו (סעיף 35 לפסד"פ).
10. בנוסף, על פי גזר הדין ברי שניתנה החלטה לגבי המוצגים, ובכלל כך כל תפוס שנתפס במסגרת התיק, דהיינו חפץ, כסף, זכות ועוד, שיהיו לשיקול דעתו של הקצין הרלוונטי, כאשר בנוסף, הייתה הפנייה לטלפונים ניידים (מדובר בטלפון אחד) לשיקול דעתו לצורך השבתו לידי הנאשם (כאשר נראה כי מי מן הצדדים- כנראה ההגנה נתנה דעתה על כך וביקשה לחדד זאת במהלך מתו גזר הדין).
11. כך או כך, ההחלטה ניתנה במעמד הצדדים והנאשם, כך שניתן היה להעלות טענה זו במהלך הצגת ההסדר ואפילו במהלך מתן גזר הדין, כל עוד מותב זה לא קם מכיסאו, אז הייתה התייחסות למוצג זה באופן דווקני ולאחר קבלת עמדת המדינה- דבר שלא נעשה. כאן אדגיש, כי רכיבי הענישה הוצגו באופן מלא, כפי שניתן לראות בפרוטוקול הדיון.
12. יתירה מכך, לו מצאה ההגנה שההחלטה שניתנה, פוגעת בזכותו של המבקש, היה עליה להגיש בקשת ערעור בתוך 45 ימים לצורך תקיפת ההחלטה, דבר שלא עשתה, גם לאחר שנודע לה ביום 30.09.23, כך לטענתה, שקצין המשטרה חילט את הכסף- להשבתו היא עותרת.
13. עוד, רק בחלוף כשנה מאז נודע לה דבר החילוט מצאה להגיש בקשה זו, שאינה מתאימה לא למועדים שנקבעו בחוק ולא להליך. יתרה מכך, גם לו רצתה להגיש בקשה לאחר תקופת הערעור על החלטת הקצין, הרי שמדובר בתקיפה של החלטה מנהלית של הקצין ועליה היה לפנות בדרך המתאימה.
14. עיינתי אף בפקודת המטא"ר אליה הפנתה ההגנה (סעיפים 18-21) ואומר, כי אין היא יכולה להיבנות ממנה, שכן, בסופו של דבר גזר הדין הסמיך את קצין המשטרה בצו כללי לשיקול דעתו בנוגע למוצגים והוא עשה כך, מבלי שההגנה חלקה על כך, או פנתה לערכאות המתאימות בתוך הזמן שניתן לה.
15. מכל האמור, לא מצאתי שהבקשה הוגשה בסמכות ואף לבית המשפט זה, בשלב הנוכחי, אין סמכות ליתן כל החלטה בנוגע לכך לאחר מתן גזר דין ולאחר שסיים את תפקידו.
ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ה, 28 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.